

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, LL.M., členů JUDr. Jiřího Zavázala a Mgr. Michaela Květa a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Olgy Rosenkranzové, Ph.D. a Mgr. Lukáše Trojana projednal v ústním jednání dne 10. 6. 2019 návrh kárného navrhovatele: **předseda Obvodního soudu pro Prahu 2 Mgr. Libor Zhřival**, sídlem Francouzská 808/19, Praha 2, na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudkyně ze dne 29. 3. 2019 proti kárně obviněné: **JUDr. Iva Fialová, soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 2**, za přítomnosti jejího obhájce: Tomáš Mácha, advokát, sídlem Šumavská 1048/21, Praha 2 – Vinohrady, a rozhodl

t a k t o :

JUDr. Iva Fialová,
soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 2,

s e u z n á v á v i n n o u

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

že ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 1 Nt 1016/2018, poté, co byl dne 22. 8. 2018 ve 14:30 hodin doručen uvedenému soudu návrh státní zástupkyně na vzetí zadrženého obviněného J. R., nar. X, do vazby, jako službu konající soudkyně rozhodla v rámci vazebního zasedání dne 23. 8. 2018 o vzetí obviněného do vazby usnesením, které vyhlásila téhož dne nejdříve ve 14:35 hodin, tedy nejméně 5 minut poté, co uplynula 24 hodinová lhůta pro rozhodnutí o zadržené osobě, specifikovaná v ustanovení § 77 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), a v čl. 8 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, v důsledku čehož byl obviněný až do jeho propuštění dne 20. 9. 2018, tj. po dobu 29 dnů, ve výkonu vazby nezákonně,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudce podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, čímž ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Tím spáchala kárné provinění

podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích

a z a t o s e j í u k l á d á

jako kárné opatření

d ů t k a

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Dne 29. 3. 2019 obdržel Nejvyšší správní soud kárný návrh předsedy Obvodního soudu pro Prahu 2 na zahájení kárného řízení proti soudkyni JUDr. Ivě Fialové (dále též „kárně obviněná“ nebo „soudkyně“). Její provinění mělo spočívat v tom, že ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 (dále též „obvodní soud“) pod sp. zn. 1 Nt 1016/2018, poté, co byl dne 22. 8. 2018 ve 14:30 hodin doručen obvodnímu soudu návrh státní zástupkyně na vzetí zadrženého obviněného J. R. (dále též „obviněný“) do vazby, jako službu konající soudkyně rozhodla v rámci vazebního zasedání dne 23. 8. 2018 o vzetí obviněného do vazby usnesením, které vyhlásila téhož dne nejdříve ve 14:38:21 hodin, tedy nejméně 8 minut poté, co uplynula 24 hodinová lhůta pro rozhodnutí o zadržené osobě, specifikovaná v ustanovení § 77 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, v důsledku čehož byl obviněný až do jeho propuštění dne 20. 9. 2018, tj. po dobu 29 dnů, ve výkonu vazby nezákonně.

[2] Navrhovatel takto vymezený skutek dále podrobněji rozvedl. Uvedl, že kárně obviněná v dané věci nařídila vazební zasedání na den 23. 8. 2018 od 13:30 hodin a, jak bylo uvedeno výše, na obviněného vazbu uvalila. Dne 13. 9. 2018 obdržel kárný navrhovatel žádost obviněného o prověření okolností uvedeného vazebního řízení. Obviněný uváděl, že při projednání návrhu na jeho vzetí do vazby došlo k několika pochybením, mezi jinými i k překročení 24 hodinové lhůty pro rozhodnutí o zadržené osobě podle § 77 odst. 2 trestního řádu. Podrobnosti doplnil obviněný podáním ze dne 4. 10. 2018, kde za zcela nepravdivý označil údaj v protokolu o vazebním zasedání ze dne 23. 8. 2018, kde je na straně 4 uvedeno: „bez přerušení jednání vyhlášeno usnesení“. Podle obviněného soudkyně v době konce lhůty pro rozhodnutí (23. 8. 2018 ve 14:30) přerušila jednání a všechny přítomné poslala na chodbu, kde čekali nejméně do 14:45 hodin. Až následně, poté co byli všichni voláni zpět do jednací síně, došlo k vyhlášení rozhodnutí o vazbě.

[3] Kárný navrhovatel si vyžádal vyjádření kárně obviněné, která sdělila, že ačkoliv si na průběh vazebního řízení – s ohledem na časový odstup a množství dalších řešených věcí – již nepamatuje, je přesvědčena, že vazební zasedání skončilo ve 14:30 hodin, jak je zapsáno v protokolu. Jelikož oficiální časomíra není v jednací síni k dispozici, vychází soudce z času na svých hodinkách. Proti údajům zachyceným v protokolu nic nenamítal

pokračování

žádný z účastníků řízení ani členové eskorty, kteří zásadně kontrolují, zda čas předání eskortě zaznamenaný do protokolu koresponduje s reálným časem předání zadrženého. Soudkyně zajistila záznam z bezpečnostní kamery v jednací síni, který je čistě obrazový (bez zvuku) a končí ve 14:29 hodin. Podle něj jednání započalo ve 13:32:50, ačkoliv ve skutečnosti začalo přesně ve 13:30. Není již možné zjistit, zda čas na kameře byl synchronizován s reálným časem, a už vůbec ne, zda odpovídal času na hodinkách soudkyně. Soudkyně uzavřela, že při skončení vazebního zasedání její hodinky ukazovaly 14:30 hodin, konce 24 hodinové lhůty si byla vědoma a jednání neprobíhalo v jakémkoliv časovém presu. Přes tyto své výhrady nicméně již po seznámení s první stížností obviněného dne 20. 9. 2018 rozhodla tak, že jej z vazby propustila, a to na základě zásady *in dubio pro reo*.

[4] Kárný návrhovač věc prošetřil, přičemž ze spisu sp. zn. 1 Nt 1016/2018 zjistil, že dne 22. 8. 2018 ve 14:30 hodin převzala vedoucí soudní kanceláře návrh státní zástupkyně na vzetí obviněného do vazby. Podle protokolu o vazebním zasedání ze dne 23. 8. 2018 se toto konalo v době od 13:30 hodin do 14:30 hodin, přičemž k vyhlášení usnesení o vzetí obviněného do vazby došlo podle protokolu bez přerušení jednání. Proti usnesení podal obhájce obviněného blanketní stížnost okamžitě poté, co obdržel jeho písemné vyhotovení. Obviněný ji poté doplnil několika podáními, v žádném z nich však nezpochybňoval dodržení zákonné 24 hodinové lhůty pro rozhodnutí o vazbě. Dne 5. 9. 2018 Městský soud v Praze stížnost obviněného zamítl. Téhož dne obdržel Obvodní soud pro Prahu 2 žádost obhájce obviněného o sdělení, zda byl v průběhu předmětného vazebního zasedání pořizován kamerový záznam z jednací síně, a pakliže ano, žádal o možnost jeho zhlédnutí či pořízení kopie. Dne 11. 9. 2018 reagovala kárně obviněná soudkyně žádostí, aby obhájce sdělil konkrétní důvod podané žádosti. Odpověď na tento dotaz se ve spise nenachází. Dne 20. 9. 2018 pak soudkyně rozhodla podle § 71 odst. 1 a 2 trestního řádu o propuštění obviněného z vazby; odůvodnění tohoto usnesení je prakticky shodné s výše uvedeným vyjádřením soudkyně. Na základě tohoto rozhodnutí byl pak obviněný téhož dne v 15:10 hodin propuštěn na svobodu.

[5] Kárný návrhovač odkázal dále na CD nosič, obsažený ve spisu 1 Nt 1016/2018, s obrazovým záznamem z kamery umístěné v jednací síni č. 135 ze dne 23. 8. 2018 z doby od 13:30 hodin do 14:30, který nechala k žádosti obhájce obviněného zajistit kárně obviněná dne 12. 9. 2018. Z tohoto záznamu je podle kárného návrhovače patrné mimo jiné to, že první osoba (kromě samotné soudkyně a zapisovatelky) do jednací síně vstoupila ve 13:32:47, poslední ji pak opustila v čase 14:29:48, přičemž zde zůstaly listinné materiály státní zástupkyně, obviněného a eskorty.

[6] V návaznosti na tato zjištění požádal kárný návrhovač dne 5. 10. 2018 informatika a správce sítě obvodního soudu o zajištění záznamu z kamery umístěné v jednací síni č. 135 a z kamery umístěné na chodbě v přízemí soudu zabírající vstup do této jednací síně, a to z inkriminovaného dne v čase od 13:00 až do 16:00 hodin. Informatik zajistil pouze záznam z kamery na chodbě, jelikož záznam z kamery v jednací síni č. 135 již k dispozici nebyl (přičemž v době, kdy jej dne 12. 9. 2018 informatik zajišťoval na žádost soudkyně, ještě k dispozici byl, ovšem ta jej požadovala pouze v čase od 13:30 do 14:30 hodin).

[7] Ze záznamu z kamery na chodbě je podle kárného návrhovače patrné, že ve 14:30:08 hodin vycházejí osoby z jednací síně č. 135 a ve 14:39:40 hodin do ní opětovně

vstupují. Soudkyně opouští jednací síň až ve 14:49:50 hodin těsně následována obviněným s eskortou.

[8] K dotazu navrhovatele ohledně nastavování časových údajů na kamerách a monitorech informatik obvodního soudu uvedl, že časové údaje zobrazené na počítači v jednací síni č. 135 jsou v souladu s reálným časem a nastavují se automaticky podle internetu. Kamera v jednací síni č. 135 a kamera na chodbě v přízemí mířící přímo na výtah (potažmo na vstup do jednací síně č. 135) má zobrazený čas nastavovaný ručně na kamerovém systému. Tento čas seřizuje při každé kontrole kamerového systému externí firma spravující bezpečnostní technologie soudu minimálně jednou ročně. Odchylka zobrazeného času na kameře v jednací síni č. 135 od reálného času zobrazeného na PC v jednací síni je 38 vteřin, na kameře na chodbě v přízemí je to 1 minuta a 19 vteřin napřed oproti reálnému času.

[9] Vzhledem ke zjištěným nesrovnalostem mezi kamerovými záznamy a obsahem protokolu z vazebního zasedání ze dne 23. 8. 2018 vyslechla trestní místopředsedkyně k průběhu vazebního zasedání protokolující úřednici (resp. zapisovatelku), paní K. P. Ta uvedla, že si je naprosto jistá, že v rámci vazebního zasedání došlo k přerušení jednání. Na předmětné vazební zasedání si velice dobře vzpomíná, zejména s ohledem na jeho mimořádnou délku a také s ohledem na obsah jednání, neboť obviněný hovořil nezvykle obsáhle. Skutečnost, že v protokolu o vazebním zasedání, který sama vyhotovovala, chybí poznámka o tom, že došlo k přerušení jednání, a naopak je zde uvedeno: „Bez přerušení jednání vyhlášeno usnesení“, si vysvětluje svou nepozorností, kdy v rámci přípravy k vazebnímu zasedání vyhotovila koncept protokolu, v němž byly uvedeny obě varianty, a omylem smazala správnou variantu a nechala variantu nesprávnou, která neodpovídala skutečnosti. Jelikož jednání bylo skutečně dlouhé a zaznamenávání jeho obsahu dost náročné, vůbec si zjištěnou písařskou chybu neuvědomila. Na přesný začátek a konec předmětného vazebního zasedání si již s ohledem na časový odstup nepamatuje. Obvykle se při vyhotovování protokolu z jednací síně řídí časem, který je jí nadiktován soudcem, a ten pak zapíše do protokolu. Řídí se tím ve všech případech, kdy zaznamenává průběh jednání do protokolu na diktát, tedy bez pořizování zvukového záznamu. Pokud jí soudce čas počátku a konce jednání nesdělí, sama se jej na to obvykle dotáže, neboť zejména ve vazebních věcech musí čas na tzv. „červenáku“ sedět s časem ukončení jednání v protokolu.

[10] Podle kárného navrhovatele shromážděné důkazy svědčí o tom, že vazební jednání bylo skutečně přerušeno. I kdyby soudkyně vyhlásila usnesení o vzetí obviněného do vazby ihned po tomto přerušení, nemohla tak s ohledem na záznamy z bezpečnostních kamer učinit dříve než ve 14:38:21 hodin, a to i po započtení odchylek časových údajů na obou kamerách od reálného času. Přitom soudkyně měla k dispozici objektivní časomíru – v jednací síni se nacházelo PC s časem nastavovaným automaticky online dle internetu podle atomových hodin a tento čas se zobrazoval na dvou zde umístěných monitorech (jeden slouží protokolující úřednici a druhý soudkyni pro vizuální kontrolu zaznamenávaného protokolu). Přesto překročila lhůtu pro nařízení vazby nejméně o 8 minut. Z tohoto svého pochybení se nemůže vyvinut tím, že bude přenášet svoji odpovědnost na eskortu či účastníky řízení. Ti nemuseli uvedenou chybu zaznamenat jednoduše proto, že jednání pro ně bylo náročné, až unavující, jelikož – jak vyplývá z kamerového záznamu – obviněný vypovídal bezmála hodinu a byl zjevně celou situací značně rozrušen.

pokračování

[11] K okolnostem spáchání vytýkaného skutku kárný navrhovatel dále uvedl, že nepovažuje za organizačně nejšťastnější, že soudkyně nařídila vazební zasedání prakticky až na samý konec zákonné lhůty. Vycházela zřejmě ze své osobní zkušenosti, jelikož předchozí dvě vazební zasedání, která měla soudkyně v rámci téže služby, netrvala déle než 15 minut. Subjektivně proto mohla považovat čas v délce 60 minut vyčleněný na vazební zasedání v předmětné věci za dostačující. Objektivně však šlo o věc obsáhlou, jelikož společně s návrhem státní zástupkyně byly soudu doručeny celkem tři šanony písemností, obviněnému bylo postupně sdělováno obvinění pro souhrnný zločin zpronevěry, jehož se měl dopustit v období od června 2014 do dubna 2018 nejméně 23 útoky podobného charakteru, přičemž obviněný se ke každému skutku při výslechu vedeném orgány činnými v trestním řízení dost detailně vyjadřoval. Soudkyně přitom neměla žádný objektivní důvod vazební jednání odsouvat na nejzazší termín, neboť na den 23. 8. 2018 měla nařízeno pouze jedno jednání na 12:00 hodin (ve věci sp. zn. 8T 63/2018), které podle protokolu o hlavním líčení trvalo jen 17 minut. Nelze tak předpokládat, že by při nařizování vazebního zasedání byla v časové tísní.

[12] Na základě popsaných skutkových zjištění a úvah dospěl navrhovatel k závěru, že kárně obviněná soudkyně rozhodla k návrhu státní zástupkyně podanému dne 22. 8. 2018 ve 14:30 hodin o vzetí obviněného do vazby nikoli dříve než 23. 8. 2018 ve 14:38:21 hodin, tj. cca 8 minut po uplynutí zákonné 24 hodinové lhůty. V důsledku jednání kárně obviněné došlo k protiprávnímu omezení osobní svobody obviněného po dobu 29 dnů. Navrhl proto uznat kárně obviněnou soudkyni vinnou kárným proviněním podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a uložit jí kárné opatření ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 písm. a) citovaného zákona ve formě důtky.

[13] K osobě soudkyně kárný navrhovatel uvedl, že je soudkyní již téměř 25 let a dosud nikdy nebyla kárně stíhána. Pouze jednou, v dubnu 2014, jí předseda Městského soudu v Praze uložil výtku pro nedostatky spočívající zejména v nedůsledné kontrole trestní kanceláře, nekoncentrovaném vedení řízení, nedostatečném využívání veškerých procesních postupů daných soudem trestním řádem k zajištění účasti obžalovaných v řízení a v nečinnosti (sp. zn. Spr. 791/2014). Určité nedostatky ve vedení řízení zjistila i prověrka, kterou provedl odbor justičního dohledu Ministerstva spravedlnosti v únoru 2018, který nicméně s ohledem na personální obsazení a neúměrné zatížení soudců obvodního soudu nenavrhl jakákoliv opatření (sp. zn. 40 Spr 7705/2018). Vedení soudu pak nezjistilo při poslední hloubkové kontrole senátu kárně obviněné žádné vážnější nedostatky. Nápad v senátu 8T soudkyně průběžně zpracovává, jednací dny maximálně využívá, lhůty k provedení prvního úkonu po nápadu věci, stejně tak lhůty pro vyhotovování rozhodnutí řádně dodržuje, výjimečně žádá o jejich prodloužení. Pokud jde o odborné hodnocení soudkyniny práce odvolacími senáty, kárný navrhovatel poukázal na usnesení ze dne 18. 1. 2019, kde jí Městský soud v Praze vytkl, že ve věci vedené pod sp. zn. 8T 170/2017 způsobila neodůvodněný průtah, neboť poté, co rozhodla o tom, že není vyloučená z vykonávání úkonů trestního řízení, nevyslechla tři svědky, kteří se řádně dostavili k hlavnímu líčení, a jednání dokonce odročila na neurčito, ač jí nic nebránilo svědky vyslechnout a případně i vynést rozsudek. Kárný navrhovatel uzavřel, že celkově nelze kvalitu ani kvantitu práce kárně obviněné hodnotit negativně, byť v některých

jednotlivých případech její procesní postupy neodpovídají požadované kvalitě a nejsou v souladu se zákonem.

[14] Navrhovatel navrhl provést následující důkazy:

- A. spis Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 1 Nt 1016/2018
- B. spis Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 40 St 81/2018
- C. kamerové záznamy ze dne 23. 8. 2018 z kamery v jednací síni č. 135 a z kamery na chodbě v přízemí mířící na vstup do jednací síně č. 135 (součást uvedených spisů 40 St a 1 Nt)
- D. kopie zprávy Městského soudu v Praze o prověrce provedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 dne 11. 4. 2014, sp. zn. Spr. 791/2014

II. Vyjádření kárně obviněné

[15] Kárně obviněná soudkyně podle svého vyjádření ze dne 25. 4. 2019 trvá na tom, že vycházela z času na počítači a na svých hodinkách. Pokud by hrozilo, že nerozhodne ve lhůtě, mohla vyhlásit usnesení o vzetí do vazby a poté mohl obviněný pokračovat ve svém projevu. Nechce se nikterak vymlouvat na eskortu ani na jiné osoby, jak uvádí kárný návrh, ale pokládá za velmi podivné, pokud by byla překročena lhůta o téměř 20 minut a hlasitě by bylo diktováno skončení ve 14:30 hodin, že by si této skutečnosti nevšiml obhájce, který má střežit práva obviněného, státní zástupce, který návrh podal, ani členové eskorty, kteří důsledně kontrolují čas ukončení jednání a předání k eskortě do věznice, aby nezaznamenali sami disproporci v čase. Za nestandardní považuje i fakt, že obviněný si na nedodržení lhůty „vzpomněl“ až po 13-ti dnech, a to ve chvíli, kdy bylo jasné, že městský soud nevyhověl jeho stížnosti proti vzetí do vazby. To rozhodně nelze vysvětlovat jeho rozrušením, jak činí kárný navrhovatel (a z žádosti obhájce o kamerové záznamy je zřejmé, že i on měl pochybnosti o standardnosti a načasování tohoto kroku). Obviněného z vazby propustila jen s ohledem na zásadu *in dubio pro reo*, rozhodně si není vědoma žádného pochybení.

[16] Soudkyně je přesvědčena, že čas na kamerovém záznamu se musí od reálného času lišit více, než předpokládá navrhovatel. Tyto kamery nejsou určeny k měření času a slouží zejména justiční strážní ke kontrole situace. Sladřovány s reálným časem a kontrolovány jsou pouze jednou ročně. Soudkyně si je jistá, že vazební zasedání podle počítače a hodinek začalo přesně ve 13:30 hodin, jelikož čekala, zda dorazí státní zástupkyně, přitom na záznamu z kamery v jednací síni č. 135 je čas začátku 13:33 hodin. Podle soudkyně je nadto nereálné, aby ve 14:40 hodin všichni vstupovali po přerušení vazebního zasedání do jednací síně a ve 14:47 již obhájce jednací síň opouštěl. Nelze stihnout vyhlášení, odůvodnění, podpis protokolu, jeho výtisk, předání listin eskortě a odchod z jednací síně za necelých 7 minut. Poukazuje též na to, že pokud by jednací síň opouštěl jako první obhájce ve 14:47 hodin, pak je nereálné, aby obviněný byl již v 15:20 hodin předán věznici, jak je potvrzeno na příkazu o přijetí do vazby.

[17] Pokud jde o nařízení vazebního zasedání na hodinu před koncem lhůty, soudkyně to vysvětluje v prvé řadě dalšími jednáními, které měla nařízena ve dnech 22. - 23. 8. 2018. Dne 22. 8. 2018, kdy došel soudu návrh na vzetí do vazby, soudila od 9:00 do 15:30 hodin v jednací síni č. 137, přičemž poslední věc 8 T 41/2018 začínala ve 14:30 hodin a jednalo se

pokračování

o tři spolupachatele. Týž den v 17:30 vyřizovala ještě i stížnost z cely předběžného zadržení na chování obviněného. Dne 23. 8. 2018 musela po příchodu do práce nastudovat předmětný spis, který tvořily téměř 3 šanony, a také se připravit na souzení následující den (24. 8. 2018), kdy soudila celkem 3 věci od 9:00 hodin do 13:30 hodin. Jednání měla sice dne 23. 8. 2018 pouze jedno ve 12:00 hodin a trvalo krátce, ale státní zástupkyně, která návrh podala, chtěla být veřejnému zasedání přítomna, přičemž byla na jiném jednání ve věci 6 T a i tak přišla opožděně. Vedle toho argumentuje soudkyně i náročností dosahu, který konala ve dnech 16. - 23. 8. 2018 s úkony v počtu 7 hodin. Měla tudíž za sebou poměrně náročný týden včetně víkendu (při dosahu je někdy třeba pracovat i v nočních hodinách, přitom soudci soudí i své běžné kauzy, ačkoliv by to tak nemělo být).

[18] Konečně se soudkyně ohradila proti zohledňování 5 let staré výtky. Jednak k ní již podle jejího názoru nelze přihlížet s ohledem na běh času, jednak předložila také doklady o jiných (kladných nebo neutrálních) hodnoceních její práce v době jejího přeložení na Obvodní soud pro Prahu 2 i později. Poukázala na své pracovní nasazení – v roce 2017 jí napadlo 261 věcí a vyřídila jich 365, v roce 2018 jí napadlo 135 věcí a vyřídila jich 229. Navíc v roce 2017 byla třikrát hospitalizována a operována, přičemž na tyto zákroky čerpala dovolenou a v žádném z předmětných tří měsíců jí nebyl zastaven ani snížen nápad nových věcí. Nadto i v těchto měsících skončila 27, 38 a 43 věcí.

[19] V doplnění svého vyjádření ze dne 9. 5. 2019 se pak soudkyně ohradila proti hodnocení své odbornosti a výkonu ze strany místopředsedy odvolacího soudu (Městský soud v Praze), které kárný soud v průběhu řízení vyžádal. Označení za „expeditivního“ soudce se jí dotklo, neboť má 25 let praxe bez jakýchkoliv kárných problémů, disponuje dobrými hodnoceními předchozí i současné místopředsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 2 a v každé trestní věci se snaží vidět příběh konkrétní osoby, nikoliv jen spis určený k vyřízení. Zpochybnila též počty spisů, z nichž hodnocení vycházelo, neboť nebyly zohledněny věci, které vyřizovala pod čísly senátů 5 T, 6 T a 9 T ani úkony přípravného řízení. Navíc se i tak uvedené počty věcí ze senátu 8 T podstatně liší od statistik zasílaných jejím soudem na Ministerstvo spravedlnosti. Z nich vyplývá, že v době od 1. 3. 2013 do 31. 5. 2018 do jejího senátu napadlo 1515 věcí, z toho jen v 1/5 (309 věcí) byl podán opravný prostředek. Z toho opět jen v 1/5 (35 věcí) bylo její rozhodnutí zrušeno a vráceno, což nevybočuje z průměru na Obvodním soudu pro Prahu 2. Změněné věci nelze podle ní považovat za špatně rozhodnutí, neboť odvolací soud může např. jen zmírnit nebo zpřísnit trest, příp. vyjavit jiný názor na právní posouzení věci, která však byla skutkově správně vyhodnocena.

[20] Z dané události pro sebe kárně obviněná vyvodila závěr, že vazební zasedání bude pro příště nahrávat na nahrávací zařízení, aby měla nezpochybnitelný důkaz o tom, kdy zasedání začalo a kdy skončilo.

[21] Jako důkazy předložila kárně obviněná následující listiny:

- E. Příkaz k přijetí do vazby sp. zn. 1 Nt 1016/2018
- F. Seznam projednávaných věcí u Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 22. 8. 2018
- G. Úřední záznam o telefonátu soudkyně s pracovníkem cely předběžného zadržení ze dne 22. 8. 2018
- H. Přípis advokáta obviněného ze dne 4. 9. 2018

- I. Hodnocení pracovní stáže kárně obviněné u Obvodního soudu pro Prahu 2 (květen 2013 - únor 2014)
- J. Zpráva o hloubkové prověrce spisů kárně obviněné provedené správou Obvodního soudu pro Prahu 2 ke dni 10. 11. 2014 ze dne 11. 11. 2014
- K. Vyjádření předsedy Obvodního soudu pro Prahu 2 ke stížnosti advokátky na kárně obviněnou ze dne 15. 6. 2018
- L. Sdělení Městského státního zastupitelství v Praze k podnětu obviněného ze dne 11. 1. 2019.

III. Další průběh řízení

[22] Kárný soud si za účelem zhodnocení osoby a odbornosti kárně obviněné vyžádal a obdržel následující podklady:

- M. osobní spis soudkyně
- N. stanovisko soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 15. 4. 2019
- O. hodnocení místopředsedy Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 5. 4. 2019

[23] Na jednání předseda kárného senátu předvolal K. P., zapisovatelku a protokolující úřednici, k provedení důkazu

- P. výslech svědkyně.

IV. Ústní jednání

[24] Při ústním jednání konaném dne 10. 6. 2019 navrhovatel přednesl návrh shodně s jeho výše citovaným písemným vyhotovením. I kárně obviněná soudkyně se v rámci svého výsledku držela obsahově toho, co uvedla ve svých písemných vyjádřeních. Soud vyslechl jako svědkyni paní K. P. Obhájce kárně obviněné soudkyně pak soudu k důkazu krátkou cestou předložil

- Q. usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 č. j. 1 Nt 1018/2019-7 z 31. 5. 2019, jímž byl obviněný J. R. opětovně vzat do vazby.

[25] Na jednání byly provedeny všechny navržené důkazy, soud nadto provedl důkaz

- R. výtiskem ze serveru mapy.cz, za použití funkce plánování trasy z ulice Francouzská 808/19 (sídlo Obvodního soudu pro Prahu 2) do ulice Soudní 988/1 (Vazební věznice Praha-Pankrác).

[26] Strany setrvaly na svých procesních návrzích, tzn. navrhovatel na uznání viny a uložení kárného opatření v podobě důtky, kárně obviněná na zproštění kárného obvinění.

V. Posouzení kárného soudu

pokračování

[27] Kárný senát nejprve ověřil zachování subjektivní i objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení řízení. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, musí být tento návrh podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu (subjektivní lhůta). Navrhovatel se o pochybení kárně obviněné soudkyně dozvěděl nejdříve dne 5. 10. 2018, kdy si za účelem posouzení stížnosti obviněného na postup soudkyně vyžádal kamerové záznamy z jednací síně a chodby před ní. Vzhledem k tomu, že návrh byl podán dne 29. 3. 2019, byla šestiměsíční subjektivní lhůta zachována. Kárný senát v rámci ověření podmínek řízení dospěl též k závěru o zachování objektivní lhůty, neboť kárně obviněná se měla kárného provinění dopustit dne 23. 8. 2018, tedy bez pochybností v časovém rámci tří let přede dnem 29. 3. 2019.

Va. Skutková zjištění

[28] Co se týká samotného skutku, ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 1 Nt 1016/2018 (důkazy A, E, G a H) kárný soud zjistil, že dne 22. 8. 2018 ve 14:30 hodin obdržel Obvodní soud pro Prahu 2 návrh státní zástupkyně na vzetí zadrženého obviněného do vazby. Vazební zasedání nařídila kárně obviněná soudkyně na den 23. 8. 2018 na 13:30 hodin. Podle protokolu na č. l. 11 spisu 1 Nt 1016/2018 ze dne 23. 8. 2018 se vazební zasedání konalo v době od 13:30 hodin do 14:30 hodin, přičemž k vyhlášení usnesení o vzetí obviněného do vazby došlo podle protokolu bez přerušení jednání. Z razítka na příkazu k přijetí do vazby vyplývá, že obviněný byl v 15:20 hodin přijat do Vazební věznice Praha-Pankrác.

[29] Na rozdíl od toho, co uvedla kárně obviněná ve svém vyjádření, zjistil kárný soud, že již 3. 9. 2018 ráno (tj. 10 dnů po vazebním zasedání) obdržela od obviněného obsáhlé rukou psané námítky proti obsahu protokolu o vazebním zasedání, v nichž je na str. 6 mezi jiným uvedeno, že jednání bylo přerušeno (na rozdíl od toho, co je zaznamenáno v protokolu), trvalo celkem minimálně 80 minut a skončilo minimálně o 10 minut později, než je uvedeno v protokolu (kde je uveden čas 14:30 hodin). Dne 5. 9. 2018 ráno pak obdržel Obvodní soud pro Prahu 2 další rukou psanou stížnost, v níž obviněný poukazuje na překročení zákonné lhůty pro rozhodnutí o vazbě a výslovně soudkyni žádá o předložení této stížnosti Městskému soudu v Praze, který má posuzovat jeho předchozí stížnost proti usnesení o vazbě. Téhož dne v odpoledních hodinách došla do datové schránky soudu také žádost obhájce obviněného o sdělení, zda byl v průběhu předmětného vazebního zasedání pořizován kamerový záznam z jednací síně, a pakliže ano, žádal o možnost jeho zhlédnutí či pořízení kopie. Kárně obviněná soudkyně pak dne 20. 9. 2018 rozhodla o propuštění obviněného z vazby, což zdůvodnila zásadou „v pochybnostech ve prospěch obviněného“.

[30] Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 40 St 81/2018 (důkaz B) vyplývá, že dne 13. 9. 2018 obdržel předseda Obvodního soudu pro Prahu 2 žádost obviněného o prověření okolností výše uvedeného vazebního řízení, v níž mezi jiným uváděl, že došlo k překročení 24 hodinové lhůty pro rozhodnutí o zadržené osobě. Na základě toho si kárný navrhovatel vyžádal dne 5. 10. 2018 kamerové záznamy, avšak záznam z jednací síně č. 135 již nebyl k dispozici. K otázce časových údajů na záznamech z kamer se dne 12. 11.

2018 písemně vyjádřil informatik obvodního soudu, který přezkoušením zjistil, že odchylka zobrazeného času na kameře v jednací síni č. 135 od reálného času zobrazeného na PC v jednací síni č. 135 je 38 vteřin napřed (tedy například když čas na PC ukazuje 12:00:00 hodin, tak čas na kameře v jednací síni je 12:00:38 hodin). Odchylka zobrazeného času na kameře na chodbě v přízemí je 1 minuta a 19 vteřin napřed oproti reálnému času (tedy například když čas na PC ukazuje 12:00:00 hodin, tak čas na kameře je 12:01:19 hodin).

[31] Výslech zapisovatelky, resp. protokolující úřednice K. P. (důkaz P), která vyhotovila protokol o předmětném vazebním zasedání, potvrdil, že k přerušení jednání v dané věci skutečně došlo a pouze administrativním pochybením bylo způsobeno, že o tom není v protokolu zmínka, resp. je v něm uveden opak. Zapisovatelka také potvrdila, že soudkyně vyhlásila usnesení o vzetí do vazby až po tomto přerušení, byť si již nebyla schopna vzpomenout, v kolik hodin k tomu došlo. Čas skončení jednání zapsala podle diktátu soudkyně, neověřovala jej. Nečiní tak nikdy, protože časy musí „sedět“, takže zapíše to, co je jí řečeno.

[32] Z tohoto důkazu tedy kárný soud činí závěr, že je vyvrácena pravdivost obsahu protokolu jako veřejné listiny v části, v níž je uvedeno, že usnesení o vazbě bylo vyhlášeno bez přerušení jednání, čímž je však také znevěrohodněn údaj o konci vazebního zasedání ve 14:30 hodin.

[33] Z kamerového záznamu ze dne 23. 8. 2018 z kamery v jednací síni č. 135 (důkaz C, součást spisů uvedených jako důkazy A a B) vyplynulo, že ve 13:32:47 hodin, dle časomíry tohoto záznamu, se otevírají dveře jednací síně, do nichž vstupuje první člen eskorty, za ním následuje obviněný, druhý člen eskorty a obhájce obviněného, ve 13:32:59 hodin se dveře jednací síně zavírají. Ve 13:49:29 hodin se dveře jednací síně opětovně otevírají a vstupuje do nich státní zástupkyně. Ve 14:12:40 vstává státní zástupkyně a pronáší vůči soudu konečný návrh, za 12 vteřin poté usedá. Poté ve 14:12:55 vstává obhájce a začne pronášet svůj konečný návrh. Mluví až do 14:20:26, kdy vstává obviněný, vstupuje do ohrádky a zřejmě se ujímá posledního slova. Hovoří bez přerušení až do 14:29:00, ke konci svého projevu se chová velmi emotivně (zřejmě pláče), člen eskorty mu pak nasazuje pouta a přítomní opouštějí svá místa. Ve 14:29:27 hodin první člen eskorty otevírá dveře jednací síně, ze které postupně vycházejí státní zástupkyně, obviněný, druhý člen eskorty a obhájce, který za sebou v čase 14:29:48 hodin dveře zavírá. V jednací síni zůstávají kromě soudkyně (a zřejmě i zapisovatelky) též listinné materiály státní zástupkyně, obviněného a eskorty. Kamera sice zabírá kárně obviněnou soudkyni pouze zezadu a je bez zvuku, přesto je zřejmé, že tu mezi skončením závěrečného slova obviněného a jeho odchodem z jednací síně není žádná přestávka, v níž by mohla soudkyně vyhlášovat rozhodnutí. Záznam končí v čase 14:30.

[34] Uvedenému průběhu vazebního zasedání odpovídá i obsahový průběh vazebního zasedání podle protokolu; na počátku bez přítomnosti státní zástupkyně, krátký konečný návrh státní zástupkyně, výrazně delší konečný návrh obhájce a obsáhlé vyjádření obviněného v rámci posledního slova.

[35] Z uvedeného kamerového záznamu vyplývá, že podle jeho časomíry uplynula mezi počátkem vazebního zasedání (otevřením dveří jednací síně a vstupem prvního člena

pokračování

eskorty v čase 13:32:47) do konce, resp. přerušení vazebního jednání (otevření dveří jednací síně a odchod státní zástupkyně a ostatních v čase 14:29:27) doba 56:40.

[36] Z kamerového záznamu ze dne 23. 8. 2018 na chodbě v přízemí mířící na vstup do jednací síně č. 135 (důkaz C, součást spisů uvedených jako důkazy A a B) je zřejmé, že ve 13:20:36 hodin, dle časomíry tohoto záznamu, vstupuje do jednací síně soudkyně. Ve 13:21:28 přichází eskorta s obviněným, usazují se před jednací síní. Ve 13:25:17 hodin vstupuje do jednací síně protokolující úřednice (resp. zapisovatelka), ve 13:29:09 hodin přichází obhájce obviněného. Ve 13:33:27 hodin se otevírají dveře jednací síně, do nichž vchází první člen eskorty, za ním následuje obviněný, druhý člen eskorty a obhájce obviněného. Ve 13:49:54 se na chodbě objevuje státní zástupkyně a přechází do jednací síně, vstupuje do ní ve 13:50:09 hodin. V čase 14:30:07 se otevírají dveře jednací síně a postupně vychází první člen eskorty, státní zástupkyně, obviněný, druhý člen eskorty a obhájce, který za sebou v čase 14:30:28 hodin dveře zavírá. Všichni pak čekají na chodbě. Ve 14:39:30 všichni uvedení opětovně postupně vstupují do jednací síně, poslední státní zástupkyně s obhájcem v čase 14:39:40. Ve 14:46:54 hodin vychází z jednací síně obhájce, který pak přivádí do jednací síně ženu dosud sedící na chodbě (zřejmě přítelkyni obviněného). V čase 14:48:10 hodin vychází z jednací síně státní zástupkyně, cca 13 vteřin po ní obhájce, ve 14:49:42 člen eskorty, za ním ve 14:49:45 hodin soudkyně a cca 10 vteřin po ní druhý člen eskorty s obviněným a přítelkyně obviněného. Následně eskorta s obviněným, jeho přítelkyně a obhájce odcházejí chodbou, přičemž ve 14:51:20 hodin opouští záběr kamery.

[37] Z uvedeného kamerového záznamu vyplývá, že podle jeho časomíry uplynula mezi počátkem vazebního zasedání (otevřením dveří jednací síně a vstupem prvního člena eskorty v čase 13:33:27) do konce, resp. přerušení vazebního jednání (otevření dveří jednací síně a odchod státní zástupkyně a ostatních v čase 14:30:07) doba 56:40.

[38] Jakkoli tedy nebyly časomíry z obou kamer synchronizovány a lišily se v inkriminovaný den nejen od skutečného času, ale i mezi sebou (o 40 s), je zřejmé, že obě kamery zaznamenaly stejný děj z různých míst a že se – v rámci tohoto dne – obě časomíry co do trvání zaznamenaného děje v rámci jedné hodiny dále nerozcházel, dokonce ani v řádech sekund. Tomuto zjištění odpovídá i vyjádření informatika obvodního soudu, z něhož (v době jeho měření) vyplývá časový rozdíl mezi kamerami 41 s. Rozdíl jedné vteřiny je však zanedbatelný a je přičitatelný zaokrouhlování a (nebo) nepřesností danou pozorováním těchto jevů z různých perspektiv obou kamer (z jednací síně a chodby), resp. vzdáleností kamery na chodbě od vstupních dveří do jednací síně neumožňující určit zcela přesně okamžik, kdy se dveře do jednací síně otevírají a zavírají.

[39] Ze vzájemné kombinace obou kamerových záznamů je tedy zřejmé, že děj zaznamenaný kamerou v jednací síni odpovídá ději zaznamenanému kamerou z chodby i se zjištěným konstantním časovým posunem mezi časomírami obou kamer.

[40] Jak je uvedeno níže, zákonná 24 hodinová lhůta se počítá od okamžiku k okamžiku. Pro účely kárného řízení, tj. při posuzování kárného provinění, ale nemá valného smyslu zabývat se jejím plynutím s přesností na sekundy. Z hlediska kárné odpovědnosti soudce (s ohledem na zjišťování jeho zavinění) je třeba její zachování posuzovat v míře, která je prakticky měřitelná, resp. spolehlivě zjištěitelná z časomíry, jež bývá v soudních síních

zpravidla k dispozici (ať jde o analogové či digitální nástěnné hodiny, náramkové hodinky či časomíru na osobních počítačích), při plném soustředění soudce na průběh vazebního zasedání. Kárný soud proto tuto skutečnost zjišťuje a hodnotí s přesností na celé minuty, nadto – s ohledem na zásadu *in dubio pro reo* – zaokrouhlovanými dolů ve prospěch kárně obviněné.

[41] Soudkyně sama ve svém vyjádření trvala na tom, že jednání zahajovala přesně ve 13:30 hodin, přičemž na kameře v jednací síni je uveden čas 13:33 hodin. Kárný soud má z obou kamerových záznamů a z výpovědi svědkyně za prokázané, že vazební zasedání, jež začalo krátce po půl druhé, bylo přerušeno krátce před půl třetí na dobu necelých 10 minut, a teprve poté došlo k vyhlášení usnesení o vazbě. I po započítání nejvyšších možných odchylek času na kamerovém záznamu od reálného času (resp. od času, který uvádí soudkyně a z něhož tedy vycházela), začaly po přerušení vazebního zasedání vstupovat zúčastněné osoby do jednací síně č. 135 nejdříve ve 14:35 hodin (vazební zasedání do přerušení trvalo minimálně 56 minut, tj. minimálně do 14:26, přerušeno bylo na dobu minimálně 9 minut, tj. minimálně do 14:35). I kdyby okamžitě poté začala kárně obviněná vyhlášovat návrh výroku usnesení, lze s jistotou uzavřít, že vzala obviněného do vazby minimálně 5 minut po uplynutí zákonné lhůty, a to s přihlédnutím ke všemu, co lze ve prospěch kárně obviněné zohlednit, tedy s přiměřeným uplatněním zásady *in dubio pro reo* (jakkoli se jako pravděpodobné jeví překročení zákonné lhůty o 10 minut, pouhá pravděpodobnost však není v kárném řízení dostatečným důkazním standardem).

[42] Nic z toho, co v řízení vyšlo najevo, nenaznačuje, že by snad vazební zasedání začalo dříve, než ve 13.30, na něž bylo nařízeno, ani sama kárně obviněná nic takového netvrdila. Zaprvé, bylo by nezvyklé, pokud by soud začal jednat dříve, než v čase, na něž jednání svolal, zadruhé, z kamerového záznamu v jednací síni vyplývá, že soudkyně byla v jednací síni několik minut před zahájením zasedání připravena a čekala, až nastane čas, a odpovídá tomu i její tvrzení, že chtěla začít přesně i s ohledem na státní zástupkyni, na niž čekala, neboť projevila zájem se vazebního zasedání zúčastnit. Konečně ve vyjádření tvrdila, že v době ukončení vazebního zasedání po vyhlášení usnesení její hodinky ukazovaly 14.30, což uvedla do protokolu. Pokud však současně tvrdí, že (podle svých hodin) zasedání zahájila ve 13.30, jde o tvrzení protichůdná, neboť bylo jednoznačně prokázano, že celé vazební zasedání do přerušení a s přestávkou trvalo minimálně 65 minut.

[43] Závěr o čase vyhlášení vazebního usnesení nikterak nevyklučuje časový údaj o přijetí obviněného zpět do Vazební věznice Praha-Pankrác (v 15:20 hodin), na který poukazovala soudkyně ve svém vyjádření a označila jej v takovém případě za „nereálný“. Z důkazu R provedeného na ústním jednání výtiskem ze serveru mapy.cz, za použití funkce plánování trasy z ulice Francouzská 808/19 (sídlo Obvodního soudu pro Prahu 2) do ulice Soudní 988/1 (Vazební věznice Praha-Pankrác), automobilem, vyplývá, že ve variantě rychlé činí vzdálenost mezi oběma místy 4,9 km (trasa ulicemi Anglická, přes Náměstí Míru, dále ulicemi Sokolská, přes Nuselský most, dále ulicemi 5. května, Hvězdova, Sdružení, Nad Jezerkou a V Občanském domově) a lze ji zvládnout za 8 minut jízdy, při variantě krátké činí vzdálenost mezi oběma místy 3,5 km (trasa ulicemi Máchova, Na Kozačce, Čermákova, Na Kleovce, Perucká, Vršovická, Otakarova, Bělehradská, přes Náměstí bratří Synků, dále ulicemi Nuselská, Na Jezerce, V Zálomu a Na Veselí) a lze ji ujet za 9 minut. Přitom mezi (druhým) odchodem obviněného z jednací síně (po vyhlášení

pokračování

usnesení) a jeho přijetím do vazební věznice uplynulo zhruba půl hodiny, takže jde o zcela reálnou možnost i se započtením rezervy na přesuny, nástupy, výstupy či dopravní komplikace při cestě, na něž poukazoval v obecné rovině obhájce.

[44] Pokud jde o obhajobu kárně obviněné, že je nereálné, aby ve 14:40 hodin všichni vstupovali po přerušení vazebního zasedání do jednací síně a ve 14:47 již obhájce jednací síň opouštěl a tedy že nelze stihnout vyhlášení, odůvodnění, podpis protokolu, jeho výtisk, předání listin eskortě a odchod z jednací síně za necelých 7 minut, nepovažuje ji kárný soud za přesvědčivou. Doba 7 minut se jeví sice jako poměrně krátká, nicméně ne natolik, aby uvedené úkony nemohly proběhnout – výrok usnesení má jednu krátkou větu, odůvodnění písemného vyhotovení usnesení má tři a půl strany, vlastní odůvodnění výroku jednu necelou stranu a ústně lze jistě usnesení odůvodnit velmi stručně, zapisovatelka mohla pracovat souběžně na finalizaci protokolu, z převážné části připraveného v době přerušení (k čemuž ostatně přerušení mělo sloužit, jak vypověděla svědkyně), tisk protokolu i podpisy se dají stihnout v řádu desítek vteřin, listiny pro eskortu mají formulářovou povahu.

[45] Kárně obviněná má jistě pravdu v tom, že se obhájce i státní zástupkyně mohli také ozvat proti znění protokolu s údajem o konci vazebního zasedání ve 14.30. Pokud tak neučinili, resp. čas nesledovali, je otázkou, do jaké míry nesou vlastní odpovědnost v rámci svých profesních standardů, ale o jejich případné disciplinární odpovědnosti toto řízení vedeno není. Nepochybně bylo povinností soudkyně sledovat čas. Nadto, jestliže přehlédli zjevně nesprávný údaj o vyhlášení usnesení bez přerušení jednání, mohli stejně tak přehlédnout i časový údaj o konci zasedání, zejména když v jednací síni žádné nástěnné hodiny nebyly a jedinou prokázanou časomírou byl čas na osobním počítači soudkyně, příp. zapisovatelky, a její náramkové hodinky.

[46] Co se týká možností, které měla soudkyně k nařízení vazebního zasedání na dřívější dobu, kárný soud vzal se seznamu projednávaných věcí u Obvodního soudu pro Prahu 2 ve dnech 22. - 24. 8. 2018 předloženého kárně obviněnou (důkaz F) za prokázané, že kárně obviněná měla na den 22. 8. 2018 nařízeno celkem 7 hlavních líčení (první v 9:00 hodin, poslední ve 14:30 hodin), na den 23. 8. 2018 jedno hlavní líčení (ve 12:00 hodin) a na den 24. 8. 2018 celkem tři hlavní líčení (první v 9:00 hodin, poslední ve 13:30 hodin). Výkaz vyúčtování odměny za práci přesčas za pohotovost v období 16. - 23. 8. 2018 potvrzuje, že kárně obviněná konala v této době úkony v rozsahu 7 hodin (1 hodinu v noci a 6 hodin o víkendu). Z úředního záznamu o telefonickém hovoru ze dne 22. 8. 2018 (důkaz G) se dále podává, že tohoto dne v 17:30 hodin odpovídala kárně obviněná na telefonický dotaz službě na cele předběžného zadržení ohledně toho, zda lze k obviněnému vpustit řadovou pracovníci advokátní kanceláře; z tohoto důkazu však kárný soud žádná relevantní zjištění nedovodil.

[47] Pokud jde o osobu kárně obviněné, v jejím osobním spisu (důkaz M) se nachází nepodepsaná zpráva místopředsedy Městského soudu v Praze sp. zn. Spr. 791/2014 o proverce provedené dne 11. 4. 2014 u Obvodního soudu pro Prahu 2 v pravomocně neskončených věcech kárně obviněné (důkaz D). Z ní vyplývá, že předseda Městského soudu v Praze udělil soudkyni výtku podle § 88a zákona o soudech a soudcích proto, že překračovala zákonné lhůty pro provedení úkonu ve věci (ve třech případech v řádech týdnů až měsíců), nelhůtovala a nekontrolovala důsledně práci své soudní kanceláře, vedla

trestní řízení nekoncentrovaně a nevyužívala procesní nástroje k zajištění účasti obžalovaných na jednání. Zmíněná výtká sama však v osobním spise soudkyně založena není. Kárný navrhovatel ve sdělení z 15. 6. 2018 pro Ministerstvo spravedlnosti ke stížnosti jedné advokátky na kárně obviněnou (důkaz K) naproti tomu uvádí, že „z *osobního spisu JUDr. Fialové ... nevyplývá, že by v minulosti byla kárně řešena. Rovněž z něj nevyplývá, že by jí byla uložena výtká ve smyslu ustanovení § 88a zákona č. 6/2002 Sb.*“. Na okraj kárný soud podotýká, že předseda Obvodního soudu pro Prahu 2 udělil podle osobního spisu kárně obviněné dne 26. 4. 2019 (tj. po spáchání vytýkaného skutku a po podání kárného návrhu) další výtku, a to v návaznosti na jím výše citované usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2019, kterou soudkyni vytkl několik pochybení v trestní věci sp. zn. 8T 170/2017.

[48] Ze stanoviska soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 2 (důkaz N) ze dne 15. 4. 2019 kárný soud vyrozuměl, že soudkyně vykonává své pracovní povinnosti řádně a svědomitě a je i přes vysokou zatíženost vždy vstřícná ke spolupracovníkům a ochotna pomoci ve vztahu ke kolegům při výměně trestních služeb. V roce 2017 do jejího senátu průměrně napadlo 259 věcí, v roce 2018 pak 140 věcí (pokles je způsoben mj. odnětím specializace zdejšímu soudu k projednání trestných činů v dopravě na území hl. m. Prahy, nicméně na nápadu se neprojevuje rozsáhlá postagenda). Obvodní soud pro Prahu 2 má též v obvodu jurisdikce léčebny Všeobecné fakultní nemocnice v Praze a rozhoduje o nařízení výkonu léčení, změně formy ochranného léčení a o návrzích na ukončení ochranného léčení. Počet těchto věcí a související povinnosti i některé nesnadné, mediálně projednávané kauzy mohou rozptylovat od koncentrace na ostatní případy. Pokud jde o pracovní podmínky, v senátu kárně obviněné působí jedna vyšší soudní úřednice (shodně v roce 2017 a 2018), jejíž práce se dělí mezi další dva trestní soudce, dále pak kárně obviněná nemůže zcela využít pomoci asistenta – každý trestní soudce měl v roce 2017 k dispozici zhruba 1/4 asistenta, v roce 2018 pak 1/3. Počet žádostí kárně obviněné o prodloužení lhůty k vyhotovení rozhodnutí za rok 2017 i 2018 se pohybují řádově v jednotkách. Co se týká žádostí o prodloužení lhůty k prvnímu úkonu, za rok 2017 se jednalo o 19 věcí, v roce 2018 požádala pouze šestkrát. V senátu se nachází v současné době 17 věcí starších jednoho roku, jedná se průměr na tamním obvodním soudu. V roce 2018 se kárně obviněná potýkala se změnami v obsazení své kanceláře administrativním aparátem, neboť stabilitu pracovního prostředí ovlivnila dlouhodobá pracovní neschopnost vedoucí kanceláře a protokolující úřednice.

[49] Z hodnocení kárně obviněné ze strany místopředsedy Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 5. 4. 2019 (důkaz O) vyplynulo, že se jedná o zkušenou a expeditivní soudkyni (kárný soud zde charakteristiku expeditivní vnímá pozitivně ve smyslu výkonná a rychlá, což jsou vlastnosti u soudce, zejména u soudce prvostupňového, nanejvýš žádoucí). Podle prověrky provedené kontrolním senátem městského soudu v listopadu 2017 byla v senátě kárně obviněné jediná věc starší 6 měsíců. Poměr věcí celkem předložených a potvrzených je sice méně příznivý, nikoli však alarmující. Od roku 2014, kdy se na krajském soudu vede evidence, předložila kárně obviněná 191 věcí, z toho bylo potvrzeno 71 věcí, změněno 61 věcí, skočeno jinak 18 věcí a 41 věcí bylo zrušeno a vráceno k novému projednání. Necelá jedna třetina předložených věcí tak byla podle místopředsedy městského soudu rozhodnuta tak, že opravné prostředky mohly být zamítnuty. Naopak součet věcí se zásadními vadami, kdy bylo nutno věc zrušit a vrátit k

pokračování

novému projednání (41), a věci, kdy musel pochybení napravit odvolací soud (61), přesahuje polovinu všech předložených věcí.

[50] Ze sdělení předsedy Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 15. 6. 2018 sp. zn. 40 Spr 7711/2018 (důkaz K) vzal kárný soud za prokázané, že od 1. 3. 2013 do 31. 5. 2018 do senátu dr. Fialové napadlo 1515 věcí, jen u 309 věcí byl podán opravný prostředek. Z toho 35 rozhodnutí bylo odvolacím soudem zrušeno a vráceno. Tyto hodnoty přitom nijak nevybočují z pásma průměru na Obvodním soudu pro Prahu 2.

Vb. Objektivní stránka kárného provinění

[51] Obecně platí, že orgány činné v trestním řízení – včetně soudu – jsou povinny vyřizovat vazební věci přednostně a s nejvyšším urychlením (§ 71 odst. 1 trestního řádu). Konkrétně pak § 77 odst. 2 věta první trestního řádu uvádí: „Soudce je povinen vyslechnout zadrženou osobu (odstavec 1) a do 24 hodin od doručení návrhu státního zástupce rozhodnout o jejím propuštění na svobodu anebo rozhodnout, že ji bere do vazby.“ Pokud je vazba uvalena navzdory překročení 24 hodinové lhůty, dochází vedle rozporu s trestním řádem též k porušení ústavní garance osobní svobody zakotvené v čl. 8 Listiny základních práv a svobod, dle něhož lze držet ve vazbě pouze z důvodů a na dobu stanovenou zákonem a na základě rozhodnutí soudu. Příslušná ustanovení trestního řádu týkající se lhůt a přezkumu trvání vazebních důvodů jsou právě projevem snahy o minimalizaci zásahů do osobní svobody jednotlivců (srov. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2010 č. j. 12 Ksz 5/2009-74). Základní právo na osobní svobodu je přitom jedno z nejdůležitějších základních práv, ostatně i proto Listina základních práv a svobod, ač jde o pramen práva nejvyšší právní síly převážně formulovaný v nejvyšší míře abstraktnosti, upravuje v čl. 8 odst. 3 lhůty pro rozhodování soudu o vzetí do vazby zcela konkrétně přesnými časovými hranicemi, jež trestní řád v § 77 odst. 2 pouze přejímá.

[52] Dvacetičtyřhodinová lhůta pro rozhodnutí o vazbě uplynula dne 23. 8. 2018 ve 14:30 hodin. Kárně obviněná podle provedeného dokazování začala vyhlášovat usnesení o vzetí obviněného do vazby nejdříve ve 14:35 hodin, tedy nejméně o 5 minut zákonnou a ústavní lhůtu překročila. Ačkoliv takové porušení zákona se může jevit jako marginální, je třeba si uvědomit, že u lhůty stanovené v hodinách hraje roli (z pohledu trestního práva, resp. práva obviněného) i její překročení v řádech minut nebo dokonce sekund, a dojde-li k němu, musí být obviněný propuštěn na svobodu, neboť by ve vazbě byl držen nezákonně a v rozporu s ústavním pořádkem. V nyní posuzovaném případě mělo překročení lhůty závažné důsledky, a to jak pro obviněného, který byl ve vazbě držen protiprávně po dobu 29 dnů, tak i pro veřejný zájem na naplnění účelu trestního řízení, neboť obviněný musel být posléze propuštěn, ačkoliv podle zjištění soudkyně, potvrzeného i nadřízeným Městským soudem v Praze, u něj byly dány jak důvody vazby koluzní (tedy nebezpečí působení na nevyslechnuté svědky), tak důvody vazby předstížné (tedy nebezpečí dalšího páchání trestné činnosti, pro kterou byl stíhán). To, zda tomu tak skutečně bylo a zda vazba byla či nebyla oprávněná, kárný soud nehodnotí, a to ani s ohledem na důkaz předložený obhajobou u jednání, tj. usnesením, jímž byl obviněný opět před nedávnem vzat do vazby (důkaz Q).

[53] V kárné judikatuře jsou pochybení státních zástupců i soudců ovlivňující zákonnost vazby stabilně považována za vážná kárná provinění (srov. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2015 č. j. 13 Kss 7/2014-33 a tam citovanou prejudikaturu, a dále např. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2006 sp. zn. 1 Skno 10/2006; byť nutno přiznat, že ve starší kárné judikatuře se příležitostně objevovaly i názory opačné, srov. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího soudu ze dne 6. 12. 2005 sp. zn. 1 Skno 9/2005). Porušení povinností soudce je v tomto případě s ohledem na jeho důsledky (nezákonné omezení osobní svobody) takové závažnosti, že zcela jistě ohrozilo důvěru v soudy a jejich odborné a spravedlivé rozhodování (obdobně rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2012 č. j. 16 Kss 5/2012-97, bod 26).

[54] Překročení 24 hodinové lhůty pro rozhodnutí o vazbě, stanovené v čl. 8 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a v § 77 odst. 2 trestního řádu, o nejméně 5 minut shledává kárný senát s ohledem na ústavní garanci osobní svobody již za hranici toho, co by z hlediska naplnění materiálního znaku kárného provinění (tj. společenské škodlivosti) bylo možné ještě tolerovat.

[55] Objektivní stránka kárného provinění tak byla bezpochyby naplněna.

Vc. Subjektivní stránka kárného provinění

[56] Pokud jde o subjektivní stránku, tedy o otázku zavinění, ta je nutnou podmínkou pro shledání kárné odpovědnosti soudce (rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014 č. j. 13 Kss 4/2014-152 a ze dne 14. 5. 2014 č. j. 13 Kss 2/2014-74). Kárný soud zde zkoumal především organizační možnosti a pracovní podmínky kárně obviněné.

[57] Kárný soud se v první řadě ztotožňuje s kárným navrhovatelem, že stanovit termín vazebního zasedání na den 23. 8. 2019 na 13:30 hodin, když lhůta pro vydání rozhodnutí o vazbě měla končit týž den ve 14:30 hodin, představovalo ze strany soudkyně poměrně riskantní, až lehkovážný krok. Kárný soud činí toto hodnocení s plným vědomím toho, že soudkyně byla v rozhodné době skutečně intenzivně vytížena – v době dodání obviněného obvodnímu soudu (dne 22. 8. ve 14:30) zahajovala – ten den již sedmé – hlavní líčení, následující den, kdy se konalo předmětné vazební zasedání, měla také nařízeno jedno hlavní líčení, přičemž další tři hlavní líčení se měla konat o den později (24. 8. 2019). Sama soudkyně však uznává, že na dobu dosahu by si soudce konající pohotovost jednání se stranami v ideálním případě nařizovat neměl. Takový postup skutečně není vhodný právě proto, že se aktuální povinnosti vyplývající z pohotovosti mohou dostat do kolize s předem naplánovanými úkony průběžného souzení, jako tomu bylo i v případě kárně obviněné. Když už nicméně taková situace vznikne (a je to s ohledem na množství práce soudců představitelné), musí rozhodně dostat přednost plnění povinností vyplývajících z pohotovosti, a to právě proto, že jde o úkony přísně lhůtované. Je třeba poukázat v této souvislosti na § 73e odst. 2 trestního řádu, podle něžž „*dobu konání vazebního zasedání stanoví ... v přípravném řízení soudce tak, aby ... byly dodrženy lhůty stanovené pro rozhodnutí o vazbě*“. Pokud se tedy soudkyně dostávala do časového tlaku, mohla jej řešit spíše zrušením či odročením některého z nařízených hlavních líčení, než odsouváním vazebního

pokračování

zasedání až na nejzazší možný termín, který s sebou nesl riziko, že nebude možno ukončit je včas vydaným rozhodnutím o vazbě. Když už pak takové riziko podstoupila, měla o to pečlivěji sledovat ubíhající čas a tomu přizpůsobit průběh vazebního zasedání. Nezpochybnila přitom tvrzení kárného navrhovatele, že výpočetní techniku, která jí to umožňovala (PC s automaticky seřizovaným časem), měla v jednací síni k dispozici.

[58] Pracovní podmínky měla soudkyně podle vyjádření soudcovské rady zcela standardní. Jediným znevýhodňujícím faktorem byla v roce 2018 dlouhodobá pracovní neschopnost vedoucí kanceláře a protokolující úřednice. Lze připustit, že při dlouhodobé spolupráci soudce a jeho administrativního aparátu se mezi těmito osobami vytvoří určitá souhra, která zaručuje hladký chod jednotlivých procedur, stejně jako vztah vzájemné důvěry. Naopak, v případě spolupráce s novými lidmi se musí soudce do určité míry soustředit na jejich kontrolu, což může přispět k menší míře soustředění na své vlastní úkoly při provádění úkonů trestního řízení. Ani takovéto okolnosti však nemohou soudkyni vyvinut, neboť sledování lhůty pro vydání rozhodnutí o vazbě patří ve vazebním zasedání mezi klíčové povinnosti, na něž nemůže soudce rezignovat ani v situaci, kdy mu objektivní okolnosti znemožňují se plně soustředit na všechny procesní nuance a administrativní náležitosti.

[59] Přestože tedy bylo nařízení vazebního zasedání spojeno s určitými organizačními obtížemi, bylo povinností kárně obviněné soudkyně je provést včas, a zajistit tak rozhodování o vazbě v zákonem stanovených lhůtách, neboť jejich nedodržení a následné nezákonné držení obviněného ve vazbě, resp. jeho propuštění jen kvůli procesnímu pochybení soudce, má závažné negativní důsledky. Kárný senát nezpochybnuje velké pracovní vytížení kárně obviněné, konstatuje však, že nic nenasvědčovalo tomu, že by vzhledem ke konkrétní situaci a podmínkám výkonu své činnosti v době, kdy běžela zákonná lhůta pro vyhlášení usnesení o vazbě, nebyla z objektivních příčin schopna svou povinnost v uvedené lhůtě naplnit. Navíc sama kárně obviněná ve svém vyjádření uvedla, že i kdyby se skutečně během vazebního zasedání chýlila ke konci lhůta pro rozhodnutí, měla k dispozici procesní nástroje, jak situaci řešit (vyhlásit usnesení a poté pokračovat v zasedání, resp. finalizaci příslušných dokumentů).

[60] S ohledem na výše uvedené hodnotí kárný soud jednání soudkyně jednoznačně jako zaviněné, a to ve formě nedbalostní (obdobně ve vztahu ke státnímu zástupci a lhůtě 48 hodin na předání obviněného soudu srov. usnesení kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2016 č. j. 12 Ksz 10/2015 - 43). Kontrolovat čas v průběhu vazebního zasedání a zajistit dodržení lhůty stanovené v § 77 odst. 2 věta první trestního řádu je nepochybně úkolem a povinností soudce, který vazebnímu zasedání předsedá, jakkoli i protokolující úředník musí čas pečlivě sledovat a zaznamenat v souladu se skutečností. Kárně obviněné podle učiněných zjištění nic nebránilo v tom, aby tuto svou povinnost plnila, ať již s pomocí výpočetní techniky, jež byla k dispozici v jednací síni, a (nebo) seřízením svých hodinek podle reálného času, a aby v návaznosti na to rozhodla o vazbě obviněného v zákonné lhůtě. Zjevně tak nečinila, ačkoliv měla vědět, že svým jednáním (opomenutím) naruší důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů a poruší společenský zájem na řádném výkonu funkce soudce chráněného zákonem o soudech a soudcích. Nutno také zdůraznit, že v kárném řízení nevyšlo najevo nic, a ani kárný navrhovatel nic takového netvrdil, z čeho by bylo možno usuzovat na vyšší stupeň

zavinění (ostatně pokud by šlo o jednání úmyslné, bylo by to na zcela jiný druh řízení před zcela jiným soudem).

[61] Kárný soud proto dospěl k závěru, že citovaná ustanovení kárně obviněná soudkyně svým jednáním porušila a dopustila se tak kárných deliktů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, podle něhož je kárným proviněním „*zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů*“.

Vd. Kárné opatření

[62] Kárný soud vzal při rozhodování o kárném opatření v úvahu jako polehčující okolnost zejména fakt, že kolegyně se před kárným soudem ocitá poprvé (obdobně rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2011 č. j. 11 Kss 7/2011-51). Jde nadto o soudkyni výkonnou, která si dlouhodobě udržuje přiměřené pracovní nasazení navzdory vysoké pracovní zátěži na Obvodním soudu pro Prahu 2 i navzdory svým zdravotním potížím, jak vyplynulo ze stanoviska soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 2 a ostatně i z hodnocení kárně obviněné ze strany místopředsedy Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího (obdobně rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2013 č. j. 11 Kss 8/2013-30). Dále kárný senát ve prospěch kárně obviněné zohlednil tu okolnost, že k překročení zákonné lhůty pro rozhodnutí o vazbě došlo v rádech jednotek minut a bylo jen o málo za hranicí toho, co by z hlediska naplnění materiálního znaku kárného provinění (tj. společenské škodlivosti) bylo možné ještě tolerovat, a co by proto vůbec nebylo možné považovat za kárné provinění (byť by se stále z perspektivy ochrany základních práv obviněného mohlo jednat o porušení trestního řádu a ústavní garance osobní svobody). Konečně kárně obviněná také po zjištění svého možného pochybení, přesněji podle svého přesvědčení po zjištění pochybností o zachování 24 hodinové lhůty, přikázala propustit obviněného z vazby (obdobně výše citované kárné rozhodnutí č. j. 11 Kss 8/2013 - 30), byť tak učinila s dvoutýdenní prodlevou ode dne, kdy ji na to obviněný upozornil poprvé.

[63] Naopak na tvrzení kárně obviněné o nemožnosti nařídít vazební zasedání na dřívější čas z důvodu zvýšeného pracovního zatížení v době, kdy plynula lhůta pro rozhodnutí o vazbě, kárný soud nepřistoupil, jak bylo vysvětleno výše v části týkající se zavinění.

[64] K výslednému rozhodnutí ohledně kárného opatření ovšem přispěly i některé okolnosti přitěžující. Byla to především typová závažnost kárného provinění (pochybení při rozhodování o vazbě, tj. o invazivním zásahu do osobní svobody člověka, presumovaně nevinného), i jeho důsledky v konkrétním případě, kdy nezákonným postupem soudkyně došlo k omezení osobní svobody obviněného, a to celkem po dobu 29 dnů.

[65] Kárný soud dále podotýká, že na žádnou z misek vah nebylo možné položit, tedy ani mezi okolnosti polehčující ani přitěžující nemohl zařadit, výtku, která byla kárně obviněné údajně v dubnu 2014, neboť tato výtku nebyla založena v osobním spise kárně obviněné a nepředložil ji ani kárný návrhovatel. Kárný soud odmítá v této záležitosti vycházet jen z nepodepsané zprávy místopředsedy Městského soudu v Praze sp. zn.

pokračování

Spr. 791/2014 o prověřce provedené dne 11. 4. 2014 u Obvodního soudu pro Prahu 2 v pravomocně neskončených věcech kárně obviněné, v jejímž závěru je tato výtka zmíněna, neboť jde o důkaz nepřímý. Ostatně i kárný navrhovatel ve sdělení z 15. 6. 2018 (důkaz K) uvádí, že „z osobního spisu JUDr. Fialové ... nevyplývá, že by v minulosti byla kárně řešena. Rovněž z něj nevyplývá, že by jí byla uložena výtka ve smyslu ustanovení § 88a zákona č. 6/2002 Sb.“ Nadto i vzhledem k době, kdy byla výtka údajně udělena, a času, který od té doby uplynul, by její význam pro hodnocení osobnosti kárně obviněné a úvahy o volbě přiměřeného kárného opatření byl jen nepatrný.

[66] K výtce předsedy Obvodního soudu pro Prahu 2, udělené podle osobního spisu kárně obviněné soudkyni dne 26. 4. 2019 (tj. po spáchání vytýkaného jednání a po podání kárného návrhu), kárný soud v tomto případě vůbec nepřihlíží z důvodů časových.

[67] Stejně tak se nakonec kárný soud rozhodl nepřihlížet ani k hodnocení odborné úrovně soudkyně ze strany odvolacího soudu, které vyznělo spíše negativně. Na jednu stranu nutno říci, že kárně obviněné se nepodařilo úvahy vedoucí k tomuto hodnocení zpochybnit, neboť rozdíl mezi vadami, pro které se věc vrací k novému projednání, a těmi, které se vyřeší změnou rozhodnutí odvolacím orgánem, není v závažnosti, ale v tom, zda je lze v odvolacím řízení odstranit, či nikoliv. Faktem tak zůstává, že podle evidence vedené odvolacím soudem obstála v přezkumu jen necelá třetina z těch rozhodnutí kárně obviněné, která byla napadena odvoláním. Více než polovinu jich naopak musel odvolací soud zrušit nebo změnit. Na druhou stranu, kárný soud uznává, že šlo o hodnocení povrchní a neúplné (nevíme nic o tom, kolik oněch odvolacích rozhodnutí obstálo v přezkumu vyšších soudů) a že o kvalitě práce soudce může vypovídat i to, jak velká část jeho rozhodnutí zůstane nenapadena opravným prostředkem, neboť to může svědčit o jejich přesvědčivosti pro strany sporu, které se rozhodnou svého práva na odvolání nevyužít. Z tohoto druhého pohledu se práce soudkyně jeví jako celkem uspokojivá, neboť jen zhruba jedna pětina jí vydaných rozhodnutí vedla některou ze stran k podání odvolání.

[68] Navrhovatel ve svém návrhu žádal kárně obviněné uložit kárné opatření ve formě důtky podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích. Kárný soud sice není návrhem na uložení kárného opatření vázán (§ 9 odst. 2 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů), vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem, zejména při zvážení všech polehčujících okolností, nicméně dospěl k závěru, že navrhované kárné opatření odpovídá okolnostem případu, a to i s přihlédnutím k hodnocení osoby kárně obviněné soudkyně.

Poučení: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 10. června 2019

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda kárného senátu

